

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE**

pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 81/2020 privind modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 3/2015 pentru aprobarea schemelor de plăți care se aplică în agricultură în perioada 2015—2020 și pentru modificarea art. 2 din Legea nr. 36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 81 din 21 mai 2020 privind modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 3/2015 pentru aprobarea schemelor de plăți care se aplică în agricultură în perioada 2015—2020 și pentru modificarea art. 2 din Legea nr. 36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 440 din 26 mai 2020.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR,
CRISTINA-MĂDĂLINA PRUNĂ

PREȘEDINTELE SENATULUI
ANCA DANA DRAGU

București, 17 martie 2021.
Nr. 41.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**

privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 81/2020 privind modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 3/2015 pentru aprobarea schemelor de plăți care se aplică în agricultură în perioada 2015—2020 și pentru modificarea art. 2 din Legea nr. 36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 81/2020 privind modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 3/2015 pentru aprobarea schemelor de plăți care se aplică în agricultură în perioada 2015—2020 și pentru modificarea art. 2 din Legea nr. 36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 17 martie 2021.
Nr. 209.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 112/2020 pentru asigurarea de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Sănătății, a sumelor necesare acoperirii plății TVA aferente bunurilor și serviciilor achiziționate în cadrul Programului ROU-T-MOH „Abordarea provocărilor sistemului de sănătate privind controlul tuberculozei în România”

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 112 din 9 iulie 2020 pentru asigurarea de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Sănătății, a sumelor necesare acoperirii plății TVA aferente bunurilor și serviciilor achiziționate în cadrul Programului ROU-T-MOH „Abordarea provocărilor sistemului de sănătate privind controlul tuberculozei în România”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 608 din 10 iulie 2020.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR,
CRISTINA-MĂDĂLINA PRUNĂ

PREȘEDINTELE SENATULUI
ANCA DANA DRAGU

București, 17 martie 2021.
Nr. 42.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 112/2020 pentru asigurarea de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Sănătății, a sumelor necesare acoperirii plății TVA aferente bunurilor și serviciilor achiziționate în cadrul Programului ROU-T-MOH „Abordarea provocărilor sistemului de sănătate privind controlul tuberculozei în România”

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 112/2020 pentru asigurarea de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Sănătății, a sumelor necesare acoperirii plății TVA aferente bunurilor și serviciilor achiziționate în cadrul Programului ROU-T-MOH „Abordarea provocărilor sistemului de sănătate privind controlul tuberculozei în România” și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 17 martie 2021.
Nr. 210.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 116/2020
pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 41/1994 privind autorizarea plății cotizațiilor
la organizațiile internaționale interguvernamentale la care România este parte,
precum și pentru aprobarea plății cotizației anuale ce decurge din calitatea de membru a României
în cadrul Fundației Europene pentru Tineret**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 116 din 22 iulie 2020 pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 41/1994 privind autorizarea plății cotizațiilor la organizațiile internaționale interguvernamentale la care România este parte, precum și pentru aprobarea plății cotizației anuale ce decurge din calitatea de membru a României în cadrul Fundației Europene pentru Tineret, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 652 din 23 iulie 2020, cu următoarele modificări și completări:

1. La articolul II, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Art. II.** — (1) Se aprobă plata cotizației în valoare de 39.540 euro la Fundația Europeană pentru Tineret, aferentă anului 2020.”

2. La articolul II, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Pentru anii următori, plata cotizației se face prin hotărâre a Guvernului.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
CRISTINA-MĂDĂLINA PRUNĂ

PREȘEDINTELE SENATULUI
ANCA DANA DRAGU

București, 17 martie 2021.
Nr. 43.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 116/2020 pentru completarea
Ordonanței Guvernului nr. 41/1994 privind autorizarea plății
cotizațiilor la organizațiile internaționale interguvernamentale
la care România este parte, precum și pentru aprobarea
plății cotizației anuale ce decurge din calitatea de membru
a României în cadrul Fundației Europene pentru Tineret**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 116/2020 pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 41/1994 privind autorizarea plății cotizațiilor la organizațiile internaționale interguvernamentale la care România este parte, precum și pentru aprobarea plății cotizației anuale ce decurge din calitatea de membru a României în cadrul Fundației Europene pentru Tineret și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 17 martie 2021.
Nr. 211.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 137/2020 privind acumularea în vederea constituirii ca stoc
rezervă de stat a unei cantități de grâu pentru panificație**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 137 din 19 august 2020 privind acumularea în vederea constituirii ca stoc rezervă de stat a unei cantități de grâu pentru panificație, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 20 august 2020.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI

PREȘEDINTELE SENATULUI

DEPUTAȚILOR,

ANCA DANA DRAGU**CRISTINA-MĂDĂLINA PRUNĂ**

București, 17 martie 2021.

Nr. 44.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru aprobarea
Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 137/2020
privind acumularea în vederea constituirii ca stoc
rezervă de stat a unei cantități de grâu pentru panificație**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 137/2020 privind acumularea în vederea constituirii ca stoc rezervă de stat a unei cantități de grâu pentru panificație și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 17 martie 2021.

Nr. 212.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 43**

din 20 ianuarie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a sintagmei „la data înscrierii inițiale la pensie” din cuprinsul art. IV alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, în interpretarea dată prin Decizia nr. 71 din 16 octombrie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept. Excepția a fost ridicată, din oficiu, de Curtea de Apel Cluj — Secția a IV-a pentru litigiile de muncă și asigurări sociale — Completul A1 în Dosarul nr. 2.586/117/2015 și constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 675D/2018.

2. Dezbaterile au avut loc în data de 19 ianuarie 2021, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu, și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când, pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul cauzei, în temeiul dispozițiilor art. 57 și ale art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările ulterioare, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 20 ianuarie 2021, când a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 5 februarie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 2.586/117/2015, **Curtea de Apel Cluj — Secția a IV-a pentru litigiile de muncă și asigurări sociale — Completul A1 a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, în interpretarea dată prin Decizia nr. 71 din 16 octombrie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție.** Excepția a fost ridicată, din oficiu, de instanța de judecată.

4. În motivarea excepției de neconstituționalitate, Curtea de Apel Cluj — Secția a IV-a pentru litigiile de muncă și asigurări sociale — Completul A1 susține, în esență, că dispozițiile art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013, în interpretarea dată prin Decizia nr. 71 din 16 octombrie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, sunt contrare prevederilor art. 16 și art. 50 din Constituție. În acest sens, instanța de judecată arată că, deși situația diferită în care se află cetățenii în funcție de reglementarea aplicabilă potrivit principiului *tempus regit actum* nu poate fi privită ca o încălcare a dispozițiilor constituționale care consacră egalitatea în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și discriminări, atunci când legiuitorul nu distinge în mod neechivoc între categoriile de pensionari care beneficiază de un drept conferit de lege, nu este permis ca, pe cale de interpretare, să se ajungă la situații de vădită discriminare între categoriile sociale aflate în situații egale

sau identice. Or, consideră că, în ceea ce privește art. 170 din Legea nr. 263/2010, starea de discriminare nu este generată de modificările succesive ale legislației, ci de interpretarea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție unei norme legale, prin decizia mai sus menționată. De asemenea apreciază că problema interpretării textului legal în sensul respectării normei constituționale cuprinse în art. 16 se pune nu doar în situația expres analizată de Înalta Curte de Casație și Justiție, cea a pensiei anticipate, ci și în alte cazuri în care persoanele au beneficiat de un anumit tip de pensie sub imperiul legii vechi, iar dreptul la pensie de vârstă li s-a născut sub imperiul legii noi. În acest sens, amintește situația persoanelor care au beneficiat de pensie de invaliditate sau pensie de urmaș.

5. **Curtea de Apel Cluj — Secția a IV-a pentru litigiile de muncă și asigurări sociale — Completul A1** arată că motivul pentru care legiuitorul a reglementat acordarea unui indice de corecție a fost acela de atenuare a efectelor negative generate de modul inițial de calcul al pensiei, care determină pentru toate persoanele care intră sub incidența noii legi un punctaj mediu anual mai mic. Această rațiune subzistă și în situația în care o persoană a beneficiat de o pensie anticipată, de urmaș sau de invaliditate, în condițiile Legii nr. 19/2000, însă pensia pentru limită de vârstă se stabilește sub imperiul Legii nr. 263/2010. Esențial este că dreptul la pensie pentru limită de vârstă se stabilește în condițiile legii noi, adică în condiții mai dezavantajoase, care justifică aplicarea indicelui de corecție.

6. Instanța de judecată arată că pensia anticipată parțială, pensia anticipată, pensia de invaliditate și pensia de urmaș sunt distincte de pensia pentru limită de vârstă, astfel că acordarea primelor tipuri de pensii menționate nu face inaplicabil art. 170 din Legea nr. 263/2010 în cazul acordării pensiei pentru limită de vârstă. Art. 170 alin. (3) din Legea nr. 263/2010, potrivit căruia „*indicele de corecție se aplică o singură dată, la înscrierea inițială la pensie*”, se interpretează în sensul că o persoană care a beneficiat de aplicarea acestui indice la înscrierea inițială la pensie nu îl poate cumula cu un nou indice de corecție la un moment ulterior, chiar dacă i se acordă o nouă categorie de pensie. Dimpotrivă, acest articol nu poate fi interpretat în sensul că unor persoane a căror pensie a fost calculată în baza Legii nr. 263/2010 ar putea să nu li se aplice deloc indicele de corecție pe motiv că au beneficiat în baza legislației anterioare de o altă categorie de pensie, exigența legii fiind ca toate pensiile calculate în baza noii legi să includă acest indice o singură dată, începând de la data înscrierii inițiale la pensie în baza Legii nr. 263/2010. Astfel, stabilirea în baza legislației anterioare a unei pensii de urmaș ori a unei pensii de invaliditate nu trebuie să îl lipsească pe cel în cauză, pe calea unei interpretări formale și contrare Constituției, de aplicarea indicelui de corecție la data întrunirii condițiilor de pensionare pentru limită de vârstă sub imperiul Legii nr. 263/2010.

7. Nu în ultimul rând, instanța de judecată arată că, în cazul unei pensii anticipate parțiale stabilite în baza Legii nr. 263/2010, indicele de corecție aplicat inițial nu se pierde la momentul transformării ei în pensie pentru limită de vârstă, astfel încât acest indice se acordă la înscrierea inițială la pensie sub imperiul Legii nr. 263/2010 tuturor persoanelor ale căror drepturi de pensie s-au deschis în baza ei, indiferent dacă au beneficiat în trecut de alte tipuri de pensii în baza legislației anterioare, precum și în cazul în care acest indice a fost aplicat începând de

la 1 ianuarie 2013, fără a se pierde ulterior, ca urmare a acordării unei alte categorii de pensii. Curtea de Apel Cluj — Secția a IV-a pentru litigiile de muncă și asigurări sociale — Completul A1 apreciază că această soluție este singura care corespunde unei interpretări a legii în conformitate cu art. 16 alin. (1) din Constituție, astfel încât în cazul tuturor drepturilor de pensie deschise în baza Legii nr. 263/2010 trebuie utilizată aceeași formulă de calcul, inclusiv prin aplicarea indicelui de corecție prevăzut de art. 170 asupra punctajului mediu anual determinat potrivit art. 95.

8. În ceea ce privește încălcarea art. 50 din Constituție, instanța de judecată subliniază că nu este admisibil ca, pe cale de interpretare, să se creeze unei persoane ce a beneficiat de pensie de invaliditate o situație juridică mai grea decât dacă aceasta nu ar fi beneficiat de dreptul pe care legea i-l conferea. Or, în interpretarea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 71 din 16 octombrie 2017, o persoană care a beneficiat de pensie de invaliditate, în temeiul Legii nr. 19/2000, nu beneficiază de indicele de corecție la data trecerii pensiei pentru limită de vârstă sub imperiul Legii nr. 263/2010, deși, în aceeași situație fiind, dacă s-ar fi pensionat în același moment direct pentru pensie de vârstă, ar fi beneficiat de acest indice. În acest mod, persoana este sancționată pentru că a avut în trecut o pensie de invaliditate.

9. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, prevederile art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie 2013. Examinând critica de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta vizează, în realitate, doar sintagma „*la data înscrierii inițiale la pensie*” din cuprinsul art. IV alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013, fără a se referi și la dispozițiile celorlalte alineate ale aceluiași articol de lege care stabilesc valoarea indicelui de corecție, respectiv data de când se cuvin drepturile la pensie rezultate în urma aplicării indicelui de corecție. Prin urmare, Curtea reține că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie doar sintagma „*la data înscrierii inițiale la pensie*” din cuprinsul art. IV alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013, al cărui conținut este următorul: „(2) *În situația persoanelor prevăzute la alin. (1), indicele de corecție se aplică asupra punctajului mediu anual convenit sau aflat în plată la data înscrierii inițiale la pensie.*”

13. Curtea reține că, de fapt, critica autorului excepției vizează și interpretarea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept prin Decizia nr. 71 din 16 octombrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 953 din 4 decembrie 2017, însă observă că această interpretare privește aplicarea dispozițiilor art. 170 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010, și nu aplicarea dispozițiilor art. IV alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului

nr. 1/2013. Chiar dacă cele două texte de lege se referă, deopotrivă, la aplicarea indicelui de corecție, reprezintă reglementări distincte, astfel că nu se poate reține ca reprezentând obiectul prezentei excepții de neconstituționalitate dispozițiile art. IV alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013, în interpretarea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept prin Decizia nr. 71 din 16 octombrie 2017.

14. În mod distinct, Curtea, examinând cauza în cadrul căreia a fost invocată excepția de neconstituționalitate, constată că persoana care a formulat contestația împotriva deciziei de pensionare a beneficiat de pensie de invaliditate în temeiul Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000, iar pensia pentru limită de vârstă i-a fost calculată în temeiul Legii nr. 263/2010. Așa fiind, având în vedere condiția prevăzută de dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, potrivit căreia obiectul excepției de neconstituționalitate trebuie să aibă legătură cu soluționarea cauzei, Curtea urmează să examineze dispozițiile de lege care constituie obiectul excepției doar în raport cu situația relevantă în cauză, respectiv cea a persoanelor pensionate pentru invaliditate.

15. În opinia Curții de Apel Cluj — Secția a IV-a pentru litigiile de muncă și asigurări sociale — Completul A1, dispozițiile art. IV alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013 contravin prevederilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi și celor ale art. 50 privind protecția persoanelor cu handicap.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013 reglementează modul de aplicare a indicelui de corecție pentru persoanele ale căror drepturi de pensie s-au deschis în perioada 1 ianuarie 2011—22 ianuarie 2013. Așa cum Curtea Constituțională a reținut în jurisprudența sa, aplicarea indicelui de corecție „reprezintă o măsură prin care legiuitorul a urmărit să compenseze consecințele negative în ceea ce privește cuantumul pensiei pe care condițiile referitoare la stagiul complet de cotizare reglementate de Legea nr. 263/2010 le au în raport cu cele stabilite prin Legea nr. 19/2000”. Prin urmare, este vorba de o măsură compensatorie pentru persoanele care se pensionează în temeiul Legii nr. 263/2010 în raport cu cele care s-au pensionat în temeiul Legii nr. 19/2000, care au beneficiat de condiții mai favorabile (Decizia nr. 702 din 31 octombrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 96 din 10 februarie 2020, paragrafele 23 și 31).

17. Acordarea indicelui de corecție a fost reglementată inițial prin dispozițiile art. 170 din Legea nr. 263/2010, a căror intrare în vigoare a fost amânată, prin dispozițiile art. 193 alin. (2) din aceeași lege, la data de 1 ianuarie 2012 și apoi la data de 1 ianuarie 2013. În vederea reglementării modului de aplicare concretă a indicelui de corecție odată cu intrarea în vigoare a art. 170 din Legea nr. 263/2010 a fost adoptată o reglementare distinctă, respectiv Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013.

18. Atât dispozițiile art. 170 alin. (3) din Legea nr. 263/2010, cât și prevederile art. IV alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013 conțin reglementări asemănătoare cu privire la aplicarea indicelui de corecție. Astfel, în vreme ce primul articol prevede că „*Indicele de corecție se aplică o singură dată, la înscrierea inițială la pensie*”, dispozițiile celui de-al doilea articol de lege prevăd că „*indicele de corecție se aplică asupra punctajului mediu anual convenit sau aflat în plată la data înscrierii inițiale la pensie*”.

19. Modul de interpretare a sintagmei „*la înscrierea inițială la pensie*” a ridicat probleme de interpretare și aplicare atât la nivelul caselor de pensii, cât și la nivelul instanțelor judecătorești. În mod concret, în cauza în care a fost invocată prezenta excepție de neconstituționalitate, Casa Județeană de Pensii Cluj a apreciat că indicele de corecție nu îi este aplicabil persoanei pensionate pentru invaliditate în temeiul Legii nr. 19/2000, în timp ce Curtea de Apel Cluj — Secția a IV-a pentru litigiile de muncă și

asigurări sociale a apreciat că dispozițiile art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013 sunt aplicabile.

20. Având a dezlega chestiunea de drept „dacă se aplică, la momentul emiterii deciziei de pensie pentru limită de vârstă, indicele de corecție conform art. 170 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare, în contextul emiterii unei decizii de pensionare anticipată sub imperiul Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare, decizie care nu a fost niciodată pusă în plată”, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin Decizia nr. 71 din 16 octombrie 2017, a decis că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 170 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare, „indicele de corecție se aplică persoanelor al căror drept inițial la pensie s-a născut ulterior intrării în vigoare a legii”. În considerentele acestei decizii, Înalta Curte de Casație și Justiție a arătat că „data înscrierii inițiale la pensie este cea care rezultă din prima decizie de pensionare anticipată, că plata acesteia se suspendă pe perioada în care asiguratul se află în una dintre situațiile prevăzute de lege și că la împlinirea vârstei de pensionare pentru limită de vârstă pensia anticipată se transformă în pensie pentru limită de vârstă prin adăugarea perioadelor asimilate și a eventualelor stagii de cotizare realizate în perioada de anticipare” (paragraful 62). De asemenea, a precizat că „în situațiile în care dreptul inițial la pensie s-a născut anterior intrării în vigoare a dispozițiilor art. 170 din Legea nr. 263/2010, indicele de corecție nu este aplicabil, fiind fără relevanță juridică nepunerea în plată a deciziei de pensionare sub aspectul stabilirii datei la care s-a născut dreptul inițial la pensie întrucât, potrivit textelor sus-menționate, a operat doar suspendarea efectelor deciziei de pensionare cu privire la plata drepturilor bănești”.

21. Ulterior, prin Decizia nr. 29 din 14 mai 2018 privind pronunțarea unei hotărâri prealabile cu privire la interpretarea dispozițiilor art. 170 alin. (1) și (3) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 568 din 5 iulie 2018, paragraful 71, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a decis că „nu se poate reține niciun argument pentru care Decizia nr. 71 din 16 octombrie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, să nu se aplice în ceea ce privește modul de interpretare a art. 170 alin. (1) și (3) din Legea nr. 263/2010 tuturor categoriilor de pensii, deci și pensiilor de invaliditate”.

24. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate ridicată, din oficiu, de Curtea de Apel Cluj — Secția a IV-a pentru litigiile de muncă și asigurări sociale — Completul A1 în Dosarul nr. 2.586/117/2015 și constată că sintagma „*la data înscrierii inițiale la pensie*” din cuprinsul art. IV alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice este constituțională, în ceea ce privește beneficiarii pensiilor de invaliditate, în măsura în care se interpretează că se referă la stabilirea pensiei pentru limită de vârstă prin aplicarea, pentru prima oară, a condițiilor de vârstă legală de pensionare și stagiul complet de cotizare prevăzute de Legea nr. 263/2010.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Curții de Apel Cluj — Secția a IV-a pentru litigiile de muncă și asigurări sociale — Completul A1 și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 20 ianuarie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

22. Sesizată fiind la rândul său să se pronunțe asupra constituționalității sintagmei „*înscrierea inițială la pensie*” din cuprinsul art. 170 alin. (3) din Legea nr. 263/2010, Curtea Constituțională a reținut însă că „în ceea ce privește persoanele care au obținut pensie de invaliditate în temeiul Legii nr. 19/2000, interpretarea sintagmei «*la înscrierea inițială la pensie*», cuprinsă în conținutul art. 170 alin. (3) din Legea nr. 263/2010, în sensul că acestora nu li se acordă indicele de corecție prevăzut la alin. (1) al aceluiași articol de lege cu prilejul stabilirii pensiei pentru limită de vârstă în condițiile de stagiul de cotizare și vârstă legală de pensionare prevăzute de Legea nr. 263/2010 creează un tratament juridic diferit, care nu este susținut de o justificare obiectivă și rezonabilă, fiind astfel contrar prevederilor constituționale care consacra egalitatea în drepturi a cetățenilor. Prin urmare, Curtea a apreciat că această sintagmă legală este constituțională doar în măsura în care se interpretează că pentru persoanele care au obținut pensie de invaliditate potrivit Legii nr. 19/2000 înscrierea inițială la pensie se referă la momentul când stabilirea pensiei a avut loc pentru prima oară în condițiile Legii nr. 263/2010, respectiv atunci când a fost acordată pensia pentru limită de vârstă” (Decizia nr. 702 din 31 octombrie 2019, paragraful 35).

23. Curtea apreciază că sintagma „*la data înscrierii inițiale la pensie*” din cuprinsul art. IV alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013 nu poate primi o interpretare diferită de cea reținută prin Decizia nr. 702 din 31 octombrie 2019, deoarece soluția legislativă vizată de legiuitor este aceeași. Întrucât, chiar dacă se află într-o strânsă legătură, dispozițiile art. 170 din Legea nr. 263/2010 sunt distincte de dispozițiile art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013, astfel că dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora „*nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale*”, nu sunt aplicabile, și pentru că, așa cum reiese din decizia anterioară a Curții Constituționale, viciul sintagmei „*la înscrierea inițială la pensie*” rezultă din însuși conținutul reglementării, Curtea va admite excepția de neconstituționalitate și va constata că sintagma „*la data înscrierii inițiale la pensie*” din cuprinsul art. IV alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice este constituțională, în ceea ce privește beneficiarii pensiilor de invaliditate, doar în măsura în care se interpretează că se referă la stabilirea pensiei pentru limită de vârstă prin aplicarea, pentru prima oară, a condițiilor de vârstă legală de pensionare și stagiul complet de cotizare prevăzute de Legea nr. 263/2010.

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 70

din 3 februarie 2021

referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 82/1993 privind constituirea Rezervației Biosferei „Delta Dunării”

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Irina Loredana Gulie	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea obiecției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 82/1993 privind constituirea Rezervației Biosferei „Delta Dunării”, obiecție formulată de Președintele României.

2. Obiecția de neconstituționalitate a fost înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 8.218 din 18 decembrie 2020 și constituie obiectul Dosarului nr. 2.386A/2020.

3. În motivarea obiecției de neconstituționalitate, Președintele României susține că legea criticată a fost adoptată ca lege ordinară, deși în conținutul său normativ se regăsesc dispoziții care se încadrează în domeniul de reglementare al legii organice. Astfel, art. I pct. 23 (cu referire la art. 154) din legea criticată a modificat conținutul constitutiv al infracțiunii de braconaj, în ceea ce privește cauzele exoneratoare de răspundere penală. Legea criticată reglementează în acest mod într-un domeniu care, prin excelență, aparține legii organice, astfel încât adoptarea acesteia trebuia să se supună dispozițiilor art. 73 alin. (3) lit. h) și ale art. 76 alin. (1) din Constituție. Or, potrivit formulei de atestare, legea dedusă controlului de constituționalitate a fost adoptată, atât de Camera de reflecție, cât și de Camera decizională, ca lege ordinară, iar nu ca lege organică, cu încălcarea dispozițiilor art. 76 alin. (1) din Constituție. Se invocă în acest sens jurisprudența Curții Constituționale referitoare la delimitarea domeniului legilor organice, respectiv Decizia nr. 53 din 18 mai 1994 și Decizia nr. 786 din 13 mai 2009.

4. În acest sens, se mai susține că legea supusă controlului de constituționalitate reglementează într-un domeniu pentru care Constituția prevede expres caracterul organic al legii, potrivit art. 73 alin. (3) lit. h), respectiv reglementarea unei infracțiuni. Astfel, deși conține, din punctul de vedere al criteriului material, prevederi care aparțin domeniului legii organice, legiuitorul nu a respectat procedura constituțională de adoptare a legilor organice.

5. În motivarea obiecției de neconstituționalitate se mai susține că dispozițiile art. III din legea criticată încalcă prevederile art. 1 alin. (5), ale art. 61 alin. (1), ale art. 120 alin. (1), ale art. 136 alin. (2), precum și ale art. 147 alin. (4) din Constituție. Se susține că regimul juridic al transferului bunurilor aflate în proprietatea publică a statului sau a unităților administrativ-teritoriale este definit de art. 860 alin. (3) din Codul civil, care reglementează trecerea unui bun din domeniul public al statului în domeniul public al unității administrativ-teritoriale și invers, conținând două teze: prima teza vizează bunurile ce formează obiectul exclusiv al proprietății publice a statului, iar teza a doua are în vedere bunurile aflate în domeniul public al statului, dar care nu fac obiectul exclusiv al proprietății publice

și care pot fi transferate interdomenial, cu respectarea procedurii prevăzute în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ. Astfel, trecerea unui bun — care nu constituie obiect exclusiv al proprietății publice — din domeniul public al unei unități administrativ-teritoriale în domeniul public al altei unități administrativ-teritoriale se realizează în condițiile art. 294 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019. Or, bunurile vizate prin legea criticată și identificate prin anexa nr. 3 (nou-introdusă) la Legea nr. 82/1993 nu reprezintă bunuri proprietate publică exclusivă. Aceste bunuri reprezintă amenajări agricole, respectiv: Amenajarea Sireasa, în suprafață de 3.325,85 ha, din care 1.244,15 ha se transferă în domeniul public al comunei Ceatalchioi, precum și Amenajarea Pardina, în suprafață de 22.733,88 ha, din care 2.369,16 ha se transferă în domeniul public al comunei Pardina, iar 1.426,96 ha se transferă în domeniul public al comunei Chilia Veche.

6. Astfel, se susține că, în aceste condiții, având în vedere că bunurile supuse transferului prin legea criticată nu constituie obiect exclusiv al proprietății publice, în lipsa unei declarații exprese a legii organice, acestea ar fi trebuit trecute din proprietatea publică a județului Tulcea în aceea a unităților administrativ-teritoriale respective prin hotărâre a Consiliului Județean Tulcea, la cererea Consiliului Local al comunei Ceatalchioi, a Consiliului Local al comunei Pardina și respectiv a Consiliului Local al comunei Chilia Veche, potrivit art. 294 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, procedură la care face trimitere teza a doua a art. 860 din Codul civil.

7. În acest sens, se susține că, prin nesocotirea dispozițiilor art. 860 din Codul civil coroborat cu art. 294 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, legea criticată a fost adoptată cu încălcarea principiului legalității statuat în art. 1 alin. (5) din Constituție. Totodată, în acord cu cele statuate în jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 683 din 30 septembrie 2020, nerespectarea procedurii legale de transfer interdomenial, respectiv din domeniul public al statului în domeniul unităților administrativ-teritoriale, echivalează cu încălcarea dispozițiilor art. 136 alin. (2) din Constituție.

8. Totodată, se mai invocă și încălcarea dispozițiilor art. 120 alin. (1) din Constituție privind principiul autonomiei locale, prin nerespectarea procedurii legale și în lipsa manifestării de voință a autorităților administrației publice locale implicate, respectiv a Consiliului Județean Tulcea, dar și a consiliilor locale ale comunelor în al căror domeniu public vor fi transferate bunurile respective. Se invocă în acest sens cele statuate în Decizia Curții Constituționale nr. 384 din 29 mai 2019, paragrafele 51 și 52, și se susține că, pentru identitate de rațiune, considerentele invocate se aplică, *mutatis mutandis*, și în ceea ce privește procedura stabilită în art. 294 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 pentru trecerea unui bun din domeniul public al unei unități administrativ-teritoriale în domeniul public al altei unități administrativ-teritoriale. Identitatea de rațiune rezidă în obligativitatea respectării regulilor specifice privind proprietatea publică și privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale detaliate în partea a V-a a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019, dar și în asigurarea accesului la justiție, într-un domeniu ce ține exclusiv de

transferul dreptului de proprietate publică asupra bunurilor, sens în care se invocă Decizia nr. 384 din 29 mai 2019, paragraful 55.

9. Se mai susține că acceptarea ideii potrivit căreia Parlamentul își poate exercita competența de autoritate legiuitoare în mod discreționar, oricând și în orice condiții, adoptând legi în domenii care aparțin în exclusivitate actelor cu caracter infralegal, administrativ, ar echivala cu o abatere de la prerogativele constituționale ale acestei autorități, consacrate de art. 61 alin. (1) din Legea fundamentală (Decizia Curții Constituționale nr. 600 din 9 noiembrie 2005, Decizia nr. 970 din 31 octombrie 2007, Decizia nr. 494 din 21 noiembrie 2013, Decizia nr. 574 din 16 octombrie 2014, Decizia nr. 406 din 15 iunie 2016, Decizia nr. 118 din 19 martie 2018, Decizia nr. 384 din 29 mai 2019, Decizia nr. 537 din 25 septembrie 2019, Decizia nr. 538 din 25 septembrie 2019, referitoare la interdicția reglementării transferului interdomenial al bunurilor proprietate publică prin lege cu caracter individual). Se arată că, față de această bogată jurisprudență a Curții Constituționale, legea criticată contravine și dispozițiilor art. 147 alin. (4) din Legea fundamentală, referitoare la efectele deciziilor Curții Constituționale.

10. În concluzie, autorul obiecției arată că legea criticată a fost adoptată cu încălcarea dispozițiilor constituționale ce stabilesc domeniul legii organice, iar prin conținutul său normativ contravine principiului legalității și principiului autonomiei locale și nesocotește rolul constituțional al Parlamentului, al autorităților administrației publice locale, dar și pe cel al Curții Constituționale și solicită admiterea obiecției de neconstituționalitate, precum și constatarea neconstituționalității legii criticate, în ansamblul său.

11. În conformitate cu dispozițiile art. 16 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, obiecția de neconstituționalitate a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a-și exprima punctele lor de vedere.

12. **Guvernul** apreciază că obiecția de neconstituționalitate formulată este întemeiată. În acest sens, arată, în esență, că art. I pct. 23 din legea criticată reglementează infracțiunea de braconaj, intervenind asupra conținutului constitutiv al infracțiunii — în ceea ce privește cauzele exoneratoare de răspundere penală, domeniu ce aparține sferei legii organice, context în care, era necesar ca adoptarea legii criticate să se supună dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 73 alin. (3) lit. h) și art. 76 alin. (1) din Legea fundamentală. Invocă în acest sens cele reținute în jurisprudența Curții Constituționale în materie, respectiv Decizia nr. 786 din 13 mai 2009.

13. De asemenea se mai arată că art. III din legea criticată operează un transfer al bunurilor prevăzute și identificate în anexa nr. 3 (nou-introdusă) la Legea nr. 82/1993, din domeniul public de interes județean și aflate în administrarea Consiliului Județean Tulcea în domeniul public al comunelor Ceatalchioi, Pardina și Chilia Veche. Or, în măsura în care bunurile supuse transferului prin legea criticată nu constituie obiect exclusiv al proprietății publice județene, acestea ar fi trebuit trecute din proprietatea publică a județului Tulcea în aceea a unităților administrativ-teritoriale respective prin hotărâre a Consiliului Județean Tulcea, la cererea Consiliului Local al comunei Ceatalchioi, a Consiliului Local al comunei Pardina, respectiv a Consiliului Local al comunei Chilia Veche, conform art. 294 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, procedură ce face trimitere la art. 860 alin. (3) din Codul civil. Astfel, adoptarea legii criticate fără respectarea dispozițiilor legale menționate încalcă principiul legalității statuat în art. 1 alin. (5) din Constituție. Se invocă în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie, respectiv Decizia nr. 600 din 9 noiembrie 2005, Decizia nr. 574 din 16 octombrie 2014, Decizia nr. 406 din 15 iunie 2016, Decizia nr. 384 din 29 mai

2019, Decizia nr. 537 din 25 septembrie 2019, Decizia nr. 538 din 25 septembrie 2019 sau Decizia nr. 683 din 30 septembrie 2020.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra obiecției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând obiecția de neconstituționalitate, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

15. **Obiectul controlului de constituționalitate** îl constituie Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 82/1993 privind constituirea Rezervației Biosferei „Delta Dunării”, în ansamblul ei, din motivarea obiecției rezultând că sunt criticate, în mod punctual, prevederile art. I pct. 23 (cu referire la art. 154), precum și prevederile art. III, care au următorul cuprins:

— Art. I pct. 23: „23. **Articolul 154 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 154. — *Desfășurarea activităților de vânătoare pe teritoriul rezervației este interzisă și constituie infracțiune de braconaj, sancționată potrivit legii.*

Prin excepție de la prevederile alin. 1, în Rezervația Biosferei «Delta Dunării» recoltarea exemplarelor din speciile de faună sălbatică se face pe baza unui studiu de impact, în interesul protejării faunei și florei sălbatice, al conservării habitatelor naturale, pentru prevenirea unor daune importante, în interesul sănătății și securității publice, iar în cazul unor specii care prin înmulțire necontrolată pot produce pagube importante, cu aprobarea autorității publice centrale pentru protecția mediului, la propunerea Administrației Rezervației, pentru echilibrarea speciilor prin vânătoare de extracție.”

— Art. III: „În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Consiliul Județean Tulcea va transmite, prin încheierea unui protocol între părțile interesate, bunurile imobile având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 3 la Legea nr. 82/1993 privind constituirea Rezervației Biosferei «Delta Dunării», cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, din domeniul public de interes județean și aflate în administrarea Consiliului Județean Tulcea în domeniul public al comunelor Ceatalchioi, Pardina și Chilia Veche, județul Tulcea.

În situația în care bunurile imobile prevăzute la alin. 1 nu sunt folosite în conformitate cu destinația și scopul pentru care acestea au fost transmise, respectiv pentru ferme de subzistență pentru locuitori și de producție de furaje pentru crescătorii de animale înregistrați pe raza U.A.T.-urilor, precum și pentru exploatații piscicole moderne, eficiente, ecologice și prietenoase cu mediul, acestea revin în domeniul public de interes județean și în administrarea Consiliului Județean Tulcea.”

16. **Autorul obiecției de neconstituționalitate** susține că legea criticată contravine prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (4) referitor la principiul separației și echilibrului puterilor în stat și alin. (5) privind principiul securității juridice, în componenta sa referitoare la calitatea legii, art. 61 alin. (1) privind rolul Parlamentului, art. 73 alin. (3) lit. h) privind reglementarea prin lege organică a infracțiunilor, pedepselor, precum și a executării acestora, raportate la art. 76 alin. (1) privind adoptarea legilor organice, art. 120 alin. (1) privind principiul autonomiei publice locale, art. 136 alin. (2) privind regimul juridic al proprietății publice, precum și art. 147 alin. (4) privind efectele deciziilor Curții Constituționale.

(1) Admisibilitatea obiecției de neconstituționalitate

17. În vederea soluționării prezentei obiecții de neconstituționalitate este necesară verificarea îndeplinirii condițiilor de admisibilitate a acesteia, prevăzute de art. 146

lit. a) teza întâi din Constituție și de art. 15 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, sub aspectul titularului dreptului de sesizare, al termenului în care acesta este îndrituit să sesizeze instanța constituțională, precum și al obiectului controlului de constituționalitate. În jurisprudența sa, Curtea a statuat că primele două condiții se referă la regularitatea sesizării instanței constituționale, din perspectiva legăii sale sesizări, iar cea de-a treia vizează stabilirea sferei sale de competență, astfel încât urmează a fi cercetate în ordinea menționată, constatarea neîndeplinirii uneia având efecte dirimante și făcând inutilă analiza celorlalte condiții (a se vedea în acest sens Decizia nr. 334 din 10 mai 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 455 din 31 mai 2018, paragraful 27, sau Decizia nr. 385 din 5 iunie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 488 din 13 iunie 2018, paragraful 32).

18. Sub aspectul titularului dreptului de sesizare, obiecția de neconstituționalitate a fost formulată de Președintele României care, în temeiul art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție și al art. 15 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, are dreptul de a sesiza Curtea Constituțională pentru exercitarea controlului de constituționalitate *a priori*, fiind, așadar, îndeplinită această primă condiție de admisibilitate.

19. Referitor la termenul în care poate fi sesizată instanța de control constituțional, potrivit art. 15 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, acesta este de 5 zile de la data depunerii legii adoptate la secretarii generali ai celor două Camere ale Parlamentului, respectiv de două zile, începând de la același moment, dacă legea a fost adoptată în procedură de urgență. Totodată, în temeiul art. 146 lit. a) teza întâi din Legea fundamentală, Curtea Constituțională se pronunță asupra constituționalității legilor înainte de promulgarea acestora, care, potrivit art. 77 alin. (1) teza a doua din Constituție, se face în termen de cel mult 20 de zile de la primirea legii adoptate de Parlament. Cu privire la acest aspect, Curtea constată că legea supusă controlului a fost adoptată, în procedură ordinară, de Camera decizională, în data de 24 noiembrie 2020, a fost depusă, la aceeași dată, la secretarii generali ai celor două Camere ale Parlamentului, pentru exercitarea dreptului de sesizare cu privire la neconstituționalitatea legii și apoi trimisă spre promulgare, în data de 2 decembrie 2020.

20. Prezenta sesizare a fost înregistrată la Curtea Constituțională în data de 18 decembrie 2020. Într-o atare situație, luând act de faptul că sesizarea de neconstituționalitate a fost formulată în termenul de 20 de zile prevăzut de art. 77 alin. (1) teza a doua din Constituție, Curtea reține că obiecția de neconstituționalitate este admisibilă sub aspectul respectării termenului în care poate fi sesizată instanța de control constituțional.

21. În vederea analizării îndeplinirii de către prezenta sesizare a celei de-a treia condiții de admisibilitate — obiectul controlului de constituționalitate, Curtea reține că obiecția de neconstituționalitate vizează o lege adoptată de Parlament și trimisă spre promulgare, care nu a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, și, deci, nu este în vigoare.

22. Așadar, nefiind incident un fine de neprimire a sesizării astfel formulate, Curtea urmează să examineze pe fond obiecția de neconstituționalitate.

23. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituție, precum și ale art. 1, 10, 15 și 18 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze obiecția de neconstituționalitate.

(2) Analiza obiecției de neconstituționalitate

24. Curtea reține că art. I din legea supusă controlului de constituționalitate modifică și completează Legea nr. 82/1993 privind constituirea Rezervației Biosferei „Delta Dunării”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 283 din 7 decembrie 1993, cu modificările și completările ulterioare, precum și anumite anexe la aceasta. Art. II din același act

normativ reglementează desființarea fondurilor cinegetice constituite pe teritoriul Rezervației Biosferei „Delta Dunării”, precum și preluarea în administrare de către Administrația Rezervației Biosferei „Delta Dunării” a faunei de interes cinegetic de pe suprafața acestora, de la autoritatea publică centrală care răspunde de vânatoare, art. III reglementează transmiterea unor bunuri imobile din domeniul public de interes județean în domeniul public al comunelor Ceatalchioi, Pardina și Chilia Veche, județul Tulcea, art. IV instituie termenul de un an, de la intrarea în vigoare a legii criticate, pentru aprobarea, prin hotărâre a Guvernului, a delimitării zonelor stabilite conform art. 3 alin. 1 lit. e) și f) din Legea nr. 82/1993, cu modificările și completările ulterioare, precum și a planului de management al rezervației. De asemenea, art. V dispune referitor la înlocuirea unor sintagme din cuprinsul actului de bază, iar art. VI dispune în privința republicării legii astfel modificate, cu renumerotarea corespunzătoare a textelor.

25. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate privind încălcarea dispozițiilor constituționale referitoare la adoptarea legilor cu caracter organic, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că domeniul legilor organice este foarte clar delimitat prin textul Constituției, fiind de strictă interpretare (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 53 din 18 mai 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 312 din 9 noiembrie 1994), astfel încât legiuitorul va adopta legi organice numai în acele domenii. Curtea, spre exemplu, prin Decizia nr. 88 din 2 iunie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 207 din 3 iunie 1998, Decizia nr. 548 din 15 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 495 din 2 iulie 2008, sau Decizia nr. 786 din 13 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 400 din 12 iunie 2009, a stabilit că este posibil ca o lege organică să cuprindă, din motive de politică legislativă, și norme de natura legii ordinare, dar fără ca aceste norme să capete natură de lege organică, întrucât altfel s-ar extinde domeniile rezervate de Constituție legii organice. De aceea, printr-o lege ordinară se pot modifica dispoziții dintr-o lege organică, dacă acestea nu conțin norme de natura legii organice, întrucât se referă la aspecte care nu sunt în directă legătură cu domeniul de reglementare al legii organice. În consecință, criteriul material este cel definitoriu pentru a analiza apartenența sau nu a unei reglementări la categoria legilor ordinare sau organice (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 442 din 10 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 526 din 15 iulie 2015, paragraful 30). De asemenea, Curtea Constituțională a statuat că ori de câte ori o lege derogă de la o lege organică, ea trebuie calificată ca fiind organică, întrucât intervine tot în domeniul rezervat legii organice (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 442 din 10 iunie 2015, paragraful 29, sau Decizia nr. 89 din 28 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 13 aprilie 2017, paragraful 38, sau Decizia nr. 312 din 9 mai 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 581 din 9 iulie 2018, paragraful 24).

26. Analizând conținutul normativ al dispozițiilor art. I pct. 23 din legea criticată, Curtea reține că acestea modifică art. 15⁴ din Legea nr. 82/1993. Acest din urmă text a fost introdus prin art. I pct. 2 din Legea nr. 216/2013 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 127/2010 pentru adoptarea unor măsuri destinate dezvoltării economico-sociale a zonei „Delta Dunării”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 402 din 4 iulie 2013, și are, în prezent, următorul conținut: *„Desfășurarea activităților de vânatoare pe teritoriul rezervației este interzisă și constituie infracțiune de braconaj, sancționată potrivit legii.*

Prin excepție de la prevederile alin. 1, în Administrația Rezervației recoltarea exemplarelor din speciile de faună

sălbatică se face pe baza unui studiu de impact, în interesul protejării faunei și florei sălbatice, al conservării habitatelor naturale, pentru prevenirea unor daune importante, în interesul sănătății și securității publice, iar în cazul unor specii care prin înmulțire necontrolată pot produce pagube importante, cu aprobarea Ministerului Mediului și Schimbărilor Climatice, la propunerea Administrației Rezervației.”

27. Curtea reține așadar că prevederile art. I pct. 23 (cu referire la art. 154) din legea criticată au modificat conținutul constitutiv al infracțiunii de braconaj, în ceea ce privește cauzele exoneratoare de răspundere penală, respectiv prin introducerea posibilității recoltării exemplarelor din speciile de faună sălbatică, pentru echilibrarea speciilor, prin vânătoare de extracție.

28. Potrivit art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituție, prin lege organică se reglementează infracțiunile, pedepsele și regimul executării acestora. Or, legea supusă controlului de constituționalitate a fost adoptată și votată ca lege ordinară, potrivit art. 76 alin. (2) din Constituție. În acest sens, Curtea reține că, potrivit formulei de atestare a legalității adoptării acesteia, care atestă că „Legea a fost adoptată de Parlamentul României cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată”, aceasta a fost votată cu majoritatea membrilor prezenți în Camera Deputaților. Întrucât dispozițiile art. I pct. 23 din legea criticată modifică conținutul constitutiv al infracțiunii de braconaj, Curtea reține că acestea au un caracter organic și, în consecință, legea criticată trebuia votată și adoptată ca lege organică, potrivit art. 73 alin. (3) lit. h) și art. 76 alin. (1) din Constituție.

29. Cu privire la critica de neconstituționalitate care vizează dispozițiile art. III din legea criticată, prin care s-a instituit obligația legală a Consiliului Județean Tulcea de a transmite unele bunuri imobile din domeniul public de interes județean și aflate în administrarea Consiliului Județean Tulcea în domeniul public al comunelor Ceatalchioi, Pardina și Chilia Veche, județul Tulcea, Curtea reține că, potrivit art. 136 alin. (3) teza finală din Legea fundamentală, raportat la art. 860 alin. (3) teza întâi din Codul civil, în situația în care bunurile formează obiectul exclusiv al proprietății publice a statului ori a unității administrativ-teritoriale, în temeiul unei legi organice, trecerea din domeniul public al statului în domeniul public al unităților administrativ-teritoriale sau invers operează numai printr-o modificare a legii organice, respectiv prin adoptarea unei legi organice de modificare a legii organice prin care bunurile au fost declarate obiect exclusiv al proprietății publice. În celelalte cazuri, potrivit art. 136 alin. (2) din Constituție raportat la art. 860 alin. (3) teza a doua din Codul civil, și anume atunci când bunurile pot aparține, potrivit destinației lor, fie domeniului public al statului, fie domeniului public al unităților administrativ-teritoriale, trecerea din domeniul public al statului în cel al unităților administrativ-teritoriale sau invers se face în condițiile legii, respectiv art. 292 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 555 din 5 iulie 2019, și anume la cererea consiliului județean, respectiv a Consiliului General al Municipiului București sau a consiliului local, după caz, prin hotărâre a Guvernului sau, simetric, la cererea Guvernului, prin hotărâre a consiliului județean, respectiv a Consiliului General al Municipiului București sau a consiliului local (a se vedea Decizia nr. 406 din 15 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 533 din 15 iulie 2016, paragraful 28).

30. De asemenea, Curtea a reținut că transferurile interdomeniale ale bunurilor proprietate publică, reglementate de art. 292 și art. 293 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 se fac prin acte administrative — hotărâri ale Guvernului, la cererea consiliilor locale, județene sau a Consiliului General al Municipiului București, precum și la

cererea Guvernului, prin hotărâri ale consiliilor menționate, soluție legislativă ce se întemeiază pe dispozițiile art. 102 alin. (1) teza finală și ale art. 120 alin. (1) din Constituție. Pentru a da eficiență dispozițiilor constituționale, legiuitorul a reglementat un regim juridic distinct al bunurilor care fac obiectul proprietății publice a statului și a unităților administrativ-teritoriale. În acest sens, transferul interdomenial se stabilește în funcție de nevoile acestora, subsecvent transmiterii dreptului de proprietate publică constituindu-se și dreptul de administrare cu privire la bunuri. Cererea de transfer, obligatorie potrivit actului normativ criticat, se face de către Guvern sau consiliile menționate și trebuie să aibă un temei/motiv, iar actul prin care se face trecerea, hotărâre a Guvernului sau a consiliilor, poate fi atacat în fața instanțelor de contencios administrativ. Inexistența acordului unităților administrativ-teritoriale în ceea ce privește transferul bunurilor în patrimoniul acestora, inclusiv al celor din domeniul public, reprezintă o încălcare a principiului constituțional al autonomiei locale, reglementat prin art. 120 alin. (1) din Constituție (Decizia nr. 384 din 29 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 499 din 20 iunie 2019, paragrafele 43—45).

31. Totodată, printr-o jurisprudență unitară, Curtea a statuat, cu valoare de principiu, interdicția generală, indiferent de domeniul de reglementare, a adoptării de legi cu caracter individual, cu motivarea că legea, ca act juridic al Parlamentului, reglementează relații sociale generale, fiind, prin esența și finalitatea ei constituțională, un act cu aplicabilitate generală. Prin definiție, legea, ca act juridic de putere, are caracter unilateral, dând expresie exclusiv voinței legiuitorului, ale cărei conținut și formă sunt determinate de nevoia de reglementare a unui anumit domeniu de relații sociale și de specificul acestuia. Or, în măsura în care domeniul de incidență al reglementării este determinat concret, aceasta are caracter individual, ea fiind concepută nu pentru a fi aplicată unui număr nedeterminat de cazuri concrete, în funcție de încadrarea lor în ipoteza normei, ci, *de plano*, într-un singur caz, prestabilit fără echivoc. În cazul în care Parlamentul își arogă competența de legiferare, în condițiile, domeniul și cu finalitatea urmărite, se încalcă principiul separației și echilibrului puterilor în stat, consacrat de art. 1 alin. (4) din Constituție, viciu care afectează legea în ansamblu. Curtea a mai reținut că acceptarea ideii potrivit căreia Parlamentul își poate exercita competența de autoritate legiuitoare în mod discreționar, oricând și în orice condiții, adoptând legi în domenii care aparțin în exclusivitate actelor cu caracter infralegal, administrativ, ar echivala cu o abatere de la prerogativele constituționale ale acestei autorități, consacrate de art. 61 alin. (1) din Constituție, și transformarea acesteia în autoritate publică executivă (Decizia Curții Constituționale nr. 600 din 9 noiembrie 2005, Decizia nr. 970 din 31 octombrie 2007, Decizia nr. 494 din 21 noiembrie 2013, Decizia nr. 574 din 16 octombrie 2014, Decizia nr. 406 din 15 iunie 2016, Decizia nr. 118 din 19 martie 2018, Decizia nr. 384 din 29 mai 2019, Decizia nr. 537 din 25 septembrie 2019, Decizia nr. 538 din 25 septembrie 2019).

32. Curtea reține că aceste considerente de principiu, mai sus referite, sunt aplicabile și în prezenta cauză.

33. Astfel, cu privire la obiecția formulată în prezenta cauză, aplicând considerentele de principiu cuprinse în jurisprudența sa în materie, Curtea reține că bunurile al căror transfer interdomenial este reglementat prin legea criticată nu fac parte din categoria bunurilor care constituie obiect exclusiv al proprietății publice, în sensul art. 136 alin. (3) din Constituție, în lipsa unei declarații exprese a legii organice în acest sens. În aceste condiții, acestea ar fi trebuit trecute din proprietatea publică a județului Tulcea în cea a unităților administrativ-teritoriale, respectiv a comunei Ceatalchioi, județul Tulcea, a comunei Pardina, județul Tulcea, precum și a comunei Chilia

Veche, județul Tulcea, prin hotărâre a consiliului județean, la cererea consiliilor locale respective, potrivit art. 294 alin. (2) din Codul administrativ. În aceste condiții, Curtea reține că legea criticată nu a respectat condițiile legale în vigoare, incidente materiei reglementate, astfel că a fost adoptată cu încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție, referitor la obligația respectării Constituției, a supremației sale și a legilor.

34. Transferurile interdomeniale ale bunurilor proprietate publică care nu constituie obiect exclusiv al proprietății publice se fac prin acte administrative — hotărâri ale Guvernului sau hotărâri ale consiliilor județene sau locale, fiind obligatorie declararea bunurilor ca fiind de interes public național, județean sau local pentru a justifica aceste transferuri. Transferul interdomenial al bunurilor care fac obiectul proprietății publice a statului și a unităților administrativ-teritoriale se stabilește în funcție de nevoile acestora, subsecvent transmiterii dreptului de proprietate publică constituindu-se și dreptul de administrare cu privire la bunuri, cererea de transfer se face de către autoritatea administrativă în a cărei proprietate se transferă bunul solicitat și trebuie să aibă un temei/motiv, iar actul prin care se face trecerea, respectiv hotărâre a Guvernului sau a consiliilor locale/județene, poate fi atacat în fața instanțelor de contencios administrativ (Decizia nr. 384 din 29 mai 2019, anterior citată, paragrafele 44 și 45). Dreptul de administrare se constituie, după caz, prin hotărâre a Guvernului, a consiliului județean, respectiv a Consiliului General al Municipiului București sau a consiliului local, prin acte administrative cu caracter individual, de încredințare a bunurilor proprietate publică regiilor autonome sau, după caz, autorităților administrației publice centrale sau locale și altor instituții publice de interes național, județean sau local, autoritățile care îl constituie având și dreptul de a controla modul în care este exercitat dreptul de administrare de către titularul său (Decizia nr. 1 din 10 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 19 februarie 2014, paragraful 188).

35. Așadar, aplicând aceste considerente de principiu în prezenta cauză, Curtea mai reține că prevederile art. III din legea criticată instituie obligația legală de transfer a unor bunuri imobile din domeniul public al județului în domeniul public al unor unități administrativ-teritoriale, de pe raza teritorială a județului respectiv, astfel încât modalitatea de constituire a dreptului de administrare asupra bunurilor proprietate publică, supuse transferului interdomenial, în condițiile legii criticate, este incompatibilă cu noțiunea și caracterele juridice ale dreptului real

de administrare, corespunzător dreptului de proprietate publică, și, în consecință, contravine dispozițiilor art. 136 alin. (4) din Legea fundamentală, care consacră la nivel constituțional modalitățile de exercitare a dreptului de proprietate publică. Mai mult, în lipsa acordului unităților administrativ-teritoriale, în a căror proprietate se transferă bunurile respective, este încălcat și principiul constituțional al autonomiei locale, reglementat prin art. 120 alin. (1) din Constituție (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 537 din 25 septembrie 2019, anterior citată, paragraful 25).

36. Totodată, nerespectarea procedurii legale de transfer interdomenial, respectiv din domeniul public județean în domeniul unităților administrativ-teritoriale de pe raza județului respectiv, echivalează cu încălcarea dispozițiilor art. 136 alin. (2) din Constituție, potrivit căroră „*Proprietatea publică este garantată și ocrotită prin lege și aparține statului sau unităților administrativ-teritoriale*”, precum și a dispozițiilor art. 147 alin. (4) din Constituție, deoarece, așa cum s-a arătat, nu sunt respectate deciziile Curții Constituționale cu privire la interzicerea reglementării prin lege cu privire la un caz determinat (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 538 din 25 septembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 908 din 11 noiembrie 2019, paragraful 28).

37. În concluzie, în acord cu jurisprudența constantă a Curții în această materie, obligația legală reglementată prin art. III din legea criticată, ce privește transferul unor bunuri imobile din domeniul public județean în domeniul public al unor unități administrativ-teritoriale de pe raza teritorială a județului respectiv, echivalează cu dispunerea unui transfer interdomenial al bunurilor respective prin lege, ceea ce are semnificația unei intervenții nepermise a legiuitorului într-un domeniu de competența autorităților executive ale unităților administrativ-teritoriale, ceea ce aduce atingere art. 1 alin. (4) și (5), art. 61 alin. (1), art. 120 alin. (1), art. 136 alin. (2) și (4) și art. 147 alin. (4) din Constituție.

38. Totodată, având în vedere admiterea criticii de neconstituționalitate referitoare la faptul că legea supusă controlului de constituționalitate a fost adoptată ca lege ordinară, deși reglementează într-un domeniu pentru care Constituția prevede expres caracterul organic al legii, cu încălcarea dispozițiilor art. 73 alin. (3) lit. h) raportate la art. 76 alin. (1) din Constituție, Curtea reține că legea criticată este neconstituțională, în ansamblul său.

39. Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. a) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 11 alin. (1) lit. A.a), al art. 15 alin. (1) și al art. 18 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite obiecția de neconstituționalitate formulată de Președintele României și constată că Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 82/1993 privind constituirea Rezervației Biosferei „Delta Dunării” este neconstituțională, în ansamblul său. Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Președintelui României, președinților celor două Camere ale Parlamentului și prim-ministrului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 3 februarie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Irina Loredana Gulie

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

pentru modificarea și completarea unor acte normative în sectorul vitivinicol

Văzând Referatul de aprobare nr. 251.791 din 3.03.2021 al Direcției generale politici agricole și al Agenției de Plăți și Intervenție pentru Agricultură,

având în vedere prevederile Regulamentului delegat (UE) 2021/95 al Comisiei din 28 ianuarie 2021 de modificare a Regulamentului delegat (UE) 2020/592 privind măsuri excepționale temporare de derogare de la anumite dispoziții ale Regulamentului (UE) nr. 1.308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în vederea abordării perturbării pieței în sectorul fructelor și legumelor și în sectorul vitivinicol, provocată de pandemia de COVID-19 și de măsurile legate de aceasta,

în temeiul prevederilor art. 57 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 9 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării RURALE, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigrindină și de Creștere a Precipitațiilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite prezentul ordin.

Art. I. — Anexa la Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 1.508/2018 pentru aprobarea Normelor metodologice privind condițiile de punere în aplicare a măsurii de restructurare/reconversie a plantațiilor viticole, eligibilă pentru finanțare în cadrul Programului național de sprijin în sectorul vitivinicol 2019—2023, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1079 și 1079 bis din 20 decembrie 2018, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La punctul 2, după subpunctul 2.6.3 se introduce un nou subpunct, subpunctul 2.6.4, cu următorul cuprins:

„2.6.4. Prevederile subpct. 2.6.3 se aplică programelor de restructurare/reconversie aprobate în cursul exercițiului financiar 2021 potrivit prevederilor art. 10 din Regulamentul delegat (UE) 2020/592 privind măsuri excepționale temporare de derogare de la anumite dispoziții ale Regulamentului (UE) nr. 1.308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în vederea abordării perturbării pieței în sectorul fructelor și legumelor și în sectorul vitivinicol, provocată de pandemia de COVID-19 și de măsurile legate de aceasta, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul delegat (UE) 2021/95 al Comisiei din 28 ianuarie 2021 de modificare a Regulamentului delegat (UE) 2020/592 privind măsuri excepționale temporare de derogare de la anumite dispoziții ale Regulamentului (UE) nr. 1.308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în vederea abordării perturbării pieței în sectorul fructelor și legumelor și în sectorul vitivinicol, provocată de pandemia de COVID-19 și de măsurile legate de aceasta.”

2. La punctul 3 subpunctul 3.2, teza a II-a se modifică și va avea următorul cuprins:

„Proiectele tehnice se vizează de una dintre unitățile de cercetare-dezvoltare pentru viticultură și vinificație prevăzute în anexele nr. 1—3 la Legea nr. 45/2009 privind organizarea și funcționarea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură «Gheorghe Ionescu-Șișești» și a sistemului de cercetare-dezvoltare din

domeniile agriculturii, silviculturii și industriei alimentare, cu modificările și completările ulterioare.”

3. La punctul 5 subpunctul 5.4, teza a II-a se modifică și va avea următorul cuprins:

„Modificarea proiectului tehnic se face cu avizul unității de cercetare-dezvoltare pentru viticultură și vinificație care a vizat inițial proiectul.”

Art. II. — Anexa la Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 1.516/2018 pentru aprobarea Normelor metodologice privind condițiile de punere în aplicare a măsurii de asigurare a recoltei de struguri pentru vin, eligibilă pentru finanțare în cadrul Programului național de sprijin în sectorul vitivinicol 2019—2023, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1104 din 27 decembrie 2018, cu completările ulterioare, se completează după cum urmează:

1. După articolul 31 se introduce un nou articol, articolul 32, cu următorul cuprins:

„Art. 32. — Prin excepție de la prevederile art. 3 lit. b), în cursul exercițiului financiar 2021, valoarea sprijinului financiar reprezintă maximum 70% din costul primelor de asigurare plătite de către producători pentru a se asigura împotriva:

a) pierderilor prevăzute la art. 3 lit. a) și împotriva altor pierderi cauzate de alte fenomene climatice;

b) pierderilor cauzate de animale, boli ale plantelor sau de infestări cu dăunători;

c) pierderilor cauzate de pandemii umane.”

2. La articolul 5, după alineatul (8) se introduc patru noi alineate, alineatele (9)—(12), cu următorul cuprins:

„(9) Prin excepție de la termenul de depunere prevăzut la alin. (1), pentru exercițiul financiar 2021, dispozițiile prevăzute la art. 32 se aplică cererilor de plată aprobate până la data de 15 octombrie 2021 inclusiv.

(10) Cererea de plată se depune până la data de 30 iunie 2021 inclusiv la centrele județene și al municipiului București ale A.P.I.A., însoțite de următoarele documente:

a) copia actului de identitate (buletin/carte de identitate), pentru persoane fizice, certificat de înregistrare eliberat de

Oficiul Național al Registrului Comerțului și certificat de înregistrare fiscală, pentru persoane juridice;

b) copia poliței de asigurare;

c) document de identitate bancară.

(11) Dovada plății poliței de asigurare prevăzută la alin. (10) lit. b) se poate transmite la A.P.I.A. odată cu cererea de plată sau cel târziu până la 15 septembrie 2021 inclusiv.

(12) Cota procentuală de 70% prevăzută la art. 3² se completează în mod corespunzător în cadrul cererii de plată al cărei model este prevăzut în anexa la prezentele norme metodologice.”

Art. III. — Anexa la Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 1.531/2018 pentru aprobarea Normelor metodologice privind condițiile de punere în aplicare a măsurii de investiții, eligibilă pentru finanțare în cadrul Programului național de sprijin în sectorul vitivinicol 2019—2023, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 31 din 11 ianuarie 2019, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La punctul 3, după subpunctul 3.11 se introduce un nou subpunct, subpunctul 3.12, cu următorul cuprins:

„3.12. Prin excepție de la prevederile subpct. 3.1, contribuția Uniunii Europene este de maximum 70% din costurile eligibile, iar contribuția beneficiarilor este de minimum 30% și se aplică programelor de investiții aprobate în cursul exercițiului financiar 2021 potrivit prevederilor art. 10 din Regulamentul delegat (UE) 2020/592 privind măsuri excepționale temporare de derogare de la anumite dispoziții ale Regulamentului (UE) nr. 1.308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în vederea abordării perturbării pieței în sectorul fructelor și legumelor și în sectorul vitivinicol, provocată de pandemia de COVID-19 și de măsurile legate de aceasta, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul delegat (UE) 2021/95 al Comisiei din 28 ianuarie 2021 de modificare a Regulamentului delegat (UE) 2020/592 privind măsuri excepționale temporare de derogare de la anumite dispoziții ale Regulamentului (UE) nr. 1.308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în vederea abordării perturbării pieței în sectorul fructelor și legumelor și în sectorul vitivinicol, provocată de pandemia de COVID-19 și de măsurile legate de aceasta.”

2. La punctul 4, subpunctul 4.2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„4.2. Programele de investiții se depun în sesiune continuă, până la data de 31 iulie 2023 inclusiv, la sediile centrelor județene ale A.P.I.A.”

3. La punctul 5 subpunctul 5.1, litera k) se modifică și va avea următorul cuprins:

„k) copie «conform cu originalul» a declarației de recoltă, producție și de stoc aferente campaniei viticole precedente, în conformitate cu legislația în vigoare, după caz.”

4. La punctul 6, subpunctul 6.5.1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„6.5.1. Cota procentuală de 70% prevăzută la subpct. 3.11 și 3.12 se completează în mod corespunzător în cadrul modelului cererii pentru acordarea sprijinului financiar, prevăzut în anexa nr. 3 la prezentele norme metodologice.”

Art. IV. — În anexa nr. 1 la Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 1.529/2018 pentru aprobarea Normelor metodologice privind condițiile de punere în aplicare a măsurii de promovare a vinurilor, eligibilă pentru finanțare în cadrul Programului național de sprijin în sectorul vitivinicol 2019—2023, și pentru aprobarea modelului de contract privind punerea în aplicare a programelor de promovare a vinurilor, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 36 și 36 bis din 14 ianuarie 2019, cu modificările și completările ulterioare, după articolul 6⁴ se introduc două noi articole, articolele 6⁵ și 6⁶, cu următorul cuprins:

„Art. 6⁵. — Prin excepție de la prevederile art. 6, contribuția U.E. pentru măsura de promovare a vinurilor este de maximum 70% din valoarea cheltuielilor eligibile, iar contribuția beneficiarilor este de minimum 30% din valoarea cheltuielilor eligibile și se aplică programelor aprobate în cursul exercițiului financiar 2021 potrivit prevederilor art. 10 din Regulamentul delegat (UE) 2020/592 privind măsuri excepționale temporare de derogare de la anumite dispoziții ale Regulamentului (UE) nr. 1.308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în vederea abordării perturbării pieței în sectorul fructelor și legumelor și în sectorul vitivinicol, provocată de pandemia de COVID-19 și de măsurile legate de aceasta, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul delegat (UE) 2021/95 al Comisiei din 28 ianuarie 2021 de modificare a Regulamentului delegat (UE) 2020/592 privind măsuri excepționale temporare de derogare de la anumite dispoziții ale Regulamentului (UE) nr. 1.308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în vederea abordării perturbării pieței în sectorul fructelor și legumelor și în sectorul vitivinicol, provocată de pandemia de COVID-19 și de măsurile legate de aceasta.”

Art. 6⁶. — Cotele procentuale prevăzute la art. 6⁵ se completează în mod corespunzător în cadrul modelului contractului privind punerea în aplicare a programului de promovare a vinurilor, prevăzut în anexa nr. 2 la ordin.”

Art. V. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Nechita-Adrian Oros

București, 3 martie 2021.

Nr. 51.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2021 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2021 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	100 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

